

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm
praecepta ad artem concionandi descendam accomodata, sed etiam Ideas
& Conceptus praticos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicationis,
Patrocinij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum,

...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Fons III. Ex motivis succurrendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48347](#)

la morte defunctum, qui libenter opera charitatis exercuit, & quod multos habeat intercessores, impossibile autem sit, multorum preces non audiri, ut meritò Tobias c. 4. hanc specialiter filio suo commendarit, dicens: *Quantum poteris, misericors: Præmium enim bonum thesaurizas in die nefastis;* quoniam Eleemosyna ab omni peccato, & à morte liberat, & non patietur ire animam in tenebras; fiducia magna in coram summo DEO Eleemosyna omnibus facientibus cam. Itaque potest ostendi, quām liberaliter & constanter hanc virtutem exercevit Defunctus. Quāmque adeò meritò sperati de eo possit, quod non iverit in tenebras, sed bonam mensuram, coagitatam, confortam & superfluentem, qualem aliis dedit, etiam ipse iterum in finum suum acceperit.

Nota, simili modo etiam alia Beatitudines pro themate assumi, & defuncto applicari possunt, dicisque, virtutem talem in themate contentam datam esse à DEO quasi Chirogramnum, quo ipsum de beatitudine obtinendā assurārit.

F O N S III.

Ex Motivis succurrenti.

ETIAM ISTE FONS COPIOSISSIMAM assert materialam pro funebribus Exhortationibus. Tot enim Conceptus ex eo cœntrui possunt, quot titulos in animabus est reperire, quæ ad misericordiam ipsis exhibendam incitare possunt, qui quidem Tituli plurimi sunt, ut mox apparebit.

Itaque I. Ex occasione thematis: *Estate misericordes, sicut Pater vester caelis misericors est,* Luc. 6. ostendi potest primò, quām grata sit misericordia æterno Patri, ira ut Christus Iesus exercitium specialiter commendarit, & Ecclesia dixerit, illi proprium esse misereri & parcere, quāmque adeò gratior multò illi futura sit misericordia, quæ filiis ejus in igne purgatorijs gravissimè excruciat, præstabitur; Quis enim non credat, gratissimum obsequium Regi alicui præstatur cum, qui Filium ejus dilectissimum in sævissima Turcæ captivitate detentum, crudelissimèque cruciatum suis sumptibus eriperet, Patrique suo restitueret? Cūm ergo Pater æternus fuos Filios infinites magis diligit, quām pater corporalis. An non meritò quoque creditur incomparabiliter gratius obsequium

Ec 3

qui

quium illi præstatum iri ab eo, qui ex captivitate longè graviori Filios illius eripere studuerit? 2. Quantopere definitus conatus sit esse verus Filius æterni Patris, servando mandata, tribuendo debitum cultum, & suos Fratres propter trem diligendo, etiam inimicos juxta illud Math. 5. *Dilegitte inimicos vestros, & bene facite his, qui oderunt vos, et non pro perseguentibus & calumniantibus vos, ut siis filii Patri vestri, qui in celis est.*

II. Ex occasione thematis: *Quod fecisti uni ex minimis meis, mibi fecisti.* Math. 25. ostendi potest primò, quoniam gratum sit obsequium futurum Christo, si animam in purgatorio detentam quis liberet. Certe S. Gertrudi quandam dixit: *Qui pro peccatoribus & Animabus purgantibus devotus oraverit, hoc tam diligentier acceptabo, ac si ad me incarceratedum crebrius inviso, blandis consolationibus suis desolationem meam sublevasset, ut legitur Insinuat. l. 4. cap. 18.* Imò tam gratum, ac si me ipsum toties pro pretio à captivitate liberasset; & hoc ipsis indubitanter restituam in tempore opportuno secundum omnipotentiam meæ liberalissime pietatis, lib. 5. cap. 21. Inferatur ex hoc, quanta ex una parte ingratitudo sit futura, si quis Christo hoc obsequium tam facile præstabile ausit negare; & quantam ex altera parte spem concipere possit purgatorium evadendi, si prius illum toties eripere studuerit.

III. Ex occasione thematis: *Ad te suspiramus Gementes & flentes in hac lachrymarum valle:* ostendatur primò, quoniam B. Virgo specialis sit Advocata purgantium animarum. Nam ipsa S. Brigittæ lib. 6. revel. nullam esse pñnam in purgatorio, quæ non propter illam remissior fiat, & levior adferendum, quam alias fuisset. S. Robaldo Dominicano quoque Sacramentum pro defuncto ex familia offerenti animam in ulnis portans apparuit, & dixit: *Vide Amicum, pro quo Sacrificium Missæ offers, ut l. 2. hist. Dominic. c. 14. scribitur.* Imò euidam S. Personæ revelatum est, eam aliquorū per annum delcendere in purgatorium, & innumerās Animas liberare. 2. Ostendatur, cum clamor defuncti ad B.V. modò parùm proficiens sit, quam convenientis sit, ut nos nunc eius loco clamemus: *Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lachrymarum valle.* Eia ergo Advocata nostra, illos tuos misericorditer.

ne cordes oculos ad nos converte, & IESVM benedictum fructum
ventris tui nobis post hoc exilium ostende. Quam libenter B.V.
has preces exauditura sit, cum tantopere defunctus eandem
dilexerit, & venerari studuerit.

IV. Ex occasione thematis: Merito hac patimur, quia
paucavimus in Fratrem nostrum, videntes angustiam anima il-
lum, dum deprecatur nos, & non audivimus, idcirco venit su-
per nos irribulatio. Gen. 42. ostendi potest primò, quam cru-
dele fuerit facinus Fratrum Joseph, dum in cisterna claman-
tum Fratrem non audierant; quantóque crudelius sit futu-
rū si Fratrem nostrum spiritualem ex eodem Christi san-
guine natum, non in cisterna, sed in purgatorio inter tor-
menta patiamur clamare, nec exaudiamus; quam quidem im-
misericordiam patheticè S. Augustinus Serm. ad FF. in Ere-
mo describit, dum ait: Cadit Aminus, & omnes eum sublevare
sufficiunt: Clamat porcus, & cum eo cateri clamare non cessant;
Clamat inter tormenta Fidelis, & non est, qui exaudiat. Ecce
vestra inhumanitas! 2. Ostendi potest, quomodo illum
errahere possint AA. scilicet funiculum charitatis fraternæ
eilem porrigendo, non verbo tantum & lingua, sed opere &
veritate demonstratae.

V. Ex occasione thematis: Multi unum corpus sumus in
Christo, singuli autem alter alterius membra. Rom. 12. ostendi
potest, quomodo quotidiana experientia testetur, quod, ut S.
Paulus 1. Cor. 12. dicit: Si quid patitur, unum membrum, com-
patiuntur omnia membra; quam celeriter, si sinistram ma-
num, vel aliud membrum ignis vel scintilla corripuit, dextra
manus subveniat, & ignem removere studeat. 2. Potest in-
ferri, quantò æquius sit, ut, cum omnes homines, & Christia-
ni præcipue sint membra ejusdem corporis, & quidem incom-
patibiliter præstantioris, mutuum sibi auxilium præstent,
ignemque savissimum purgatorii, si forte is membrum ali-
quod corripuit, dispellere studeant, similiisque unum alterum
ve medium suggeratur, ad ignem hunc extinguendum. Ex-
cipient ut proinde Auditores, ad eam Charitatem etiam defun-
cio tanto copiosius præstandam, quantò arctius ijsdem per
effectum Charitatis & Concordia in vita conjunctus esse stu-
dit.

VI. Ex occasione thematis: Misericordia mei, misericordia
mei

E c 4

mei, saltem vos Amici mei, quia manus Domini tetigit me. Job. 19. Potest ostendi primò, quām graves sint p̄enæ purgatorii, quod scilicet juxta S. Thomam minima pœna illius cedat maximam hujus vitæ; imò ut V. Beda loquitur, gravior sit purgatorii correctio, quām quidquid passi sunt Latrones, vel SS. Martyres, vel quidquid gravius Homo excoartare potest. 2. Ostendi potest, quām æquum sit, ut Auditores, qui ratione naturæ, religionis, & aliorum titulorum meritò Amici dici possunt, opem ferant, quam nec cani, nec felī in ignem fortè cadenti negarent; uti præclarè S. Augustinus indicavit, dum dixit: *Cadit Asinus, & omnes eum sublevant festinat; clamat porcus, & tateri cum eo clamare non cessat; clamat inter tormenta Fidælus, & non est, qui adiuvet, ecce vero infra inhumanitas!*

VII. Ex occasione thematis: *& vos omnes, qui transitis per viam attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meu.* Thren. 3. ostendi potest primò, quām verè dicere possint nimæ purgatorii, non esse dolorem suo similem; Id quod facile probari potest, tum testimonio Doctorum, & SS. Retractum; tum etiam testimonio illius Monachi, qui, cùm iuventutis excessu vidisset tormenta purgatorii, reversus ad se dixit: Nulla hominis lingua exprimere, nulla æstimatio conciper potest varietatem, multiplicatatem, & gravitatem suppliciorum, quibus me aspiciente purgandi subdeabant; Teli mihi est DEUS, quia si quis me & cunctos amicos meos afficeret omnibus injuriis & pœnis, quæ possunt homini in hac vita irrogari, vel etiam occidisset, & viderem illum deputatum tormentis à me conspectis, ego millies, si fieri posset mortem pro ejus erectione subire paratus esset, adeò p̄enæ illæ, quæ in purgatorio vidi, excedunt mensuram & modum cuiuscun doloris, angustie, amaritudinis, ac misericordie hujus vitæ; nrumtamen, qui ibi dirè admodum cruciantur, paulatim ad tolerabiliora transeunt. Ita Ludovicus Blosius in Monili. c. 12. 2. Ostendi potest, quod illi, qui transeunt per viam, sint mortales hujus vitæ; Ipsi enim propriè adhuc sunt Victores. Ad hos nunc meritò clamant Animæ, rogantque ut ad gravitatem pœnarum oculos animumque reflecentes, misericordiae affectum concitare studeant. Hic enim propriè locum habet illud S. Davidis Ps. 38. *In meditatione mea re*

adfectus ignis, charitatis scilicet ad misericordiam impellentis.

VIII. Ex occasione thematis: *Heu mihi, quia incolatus
prolongatus est* i Ps. 119. ostendi potest primò, quām
gravis efficiatur pœna purgatorii ex temporis diuturnitate, &
desiderio videndi DEUM. Potest hoc desiderinim siti com-
parati, quæ meritò excedit omnia tormenta, uti dives Epulo-
natus est, dum de hac sola quæstus est: Potest cum in finem
Exemplum afferri æ gri illius, qui optione facta per Angelum,
maluit tribus horis in purgatorio, quām tribus annis in lecto
manere, sed horā vix elapsā ab Angelo visitatus, cūm vix ha-
bitum se insumpsiisse in purgatorio audivisset (licet ipse se mul-
tis annis ibi fuisse putārit) mutari petij pœnam; affirmavit-
que, se libentiū trecentos annos in morib⁹, quām in Purga-
torii pœnis horam consumere velle: uti in Spec. Exempl. V.
Infirmitas. ex. 7. legitur. 2. Ostendi potest, quomodo, cūm
defunctus tantā sit cruciatus pœnā, perat ab Auditoribus, ut
extremum digiti intingant in aquam, id est, saltem pauculas
preces & opera pro ipso offerant, sīcque pœnas illius rele-
vent; quām autem durum sit, tam leve obsequium dene-
gare.

IX. Ex occasione thematis: *Sicut vit Anima mea ad DE-
VM fortē vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem
DEI* i Ps. 41. ostendi potest, quām gravem pœnā sentiant a-
nimæ purgantes ex dilatione beatitudinis, ita ut meritò di-
tere queant cum David Ps. 41. *Fuerunt mibi lachryma mea
panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, ubi est DEVSTUS?*
Si enim Joannes Sancius Sacerdos è Soc. JESU adhuc in hac
vita existens tanto fercbatur desiderio in DEUM, ut fassus
ficerit, si certò sciret, se aliquo die non moriturum, hanc sci-
entiam sibi sufficientem fore ad vitam præ languore cripien-
dam; quantum dolorem & languorem credi par est, animas
purgatorii sensuras, quæ haud dubiè desiderio incomparabi-
liter majore feruntur in DEUM extra, quām intra corpus.
Inferatur proinde, quām æquum sit, ut, cum defunctus adhuc
in hac vita existens desideria suorum amicorum cum tanto
labore impleverit, nunc & ipsi vicissim ipsius appetitum tan-
to citius perfectiusque satiare studeant, quanto leviore labo-
re ad hunc finem est opus.

Ec. 5

X. Ex

X. Ex occasione thematis: *Qui pronus est ad misericordiam, benedicetur, de panibus enim suis dedit pauperi.* Prov. 12. ostendit potest, commune esse proverbium Germanorum: *Kirchen gehen versauet nicht / vngerecht Gut bereicht nicht / Almosen geben erarmet nicht.* Hinc Salomon Prov. 12. dixit: *Alii vidunt propria, & ditiores sunt; alii rapiunt non sua, & semper in egestate sunt. Qui dat pauperi, non indigebit.* Id sive Exemplo testarus est Erdicius civis Romanus, qui, cum famis tempore quadringentos mendicos nutritisset, & fame celiante omnes curribus in patriam reyehi jussisset, audivit à DEO: Erdici, ex hac die non deficit tibi & semini tuo panis in sursum. Spec. Exempl. dist. 9. ex. 130. unde inferri potest multò magis hanc benedictionem sperari posse ab iis, qui misericordiam erga purgantes animas præstiterint, suisque operibus effecerint, ut ab Angelis in cælestem patriam deportantur. Quare adhortandi Auditores, ut, quandoquidem tunc præclararam habeant occasionem, similem misericordiam erga defunctum exercendi, eam non negligant, sed certò fiducia persuadeant, Defunctum non modò spiritualia, sed etiam temporalia bona illorum de cælo plus deinceps precibus suis promotorum, quam in terris vivus fecerat.

XI. Ex occasione thematis: *Facite vobis amicos de Mammona iniquitatis, ut, cum defeceritis, recipiant vos in eterna tabernacula.* Luc. 6. Dici potest, nunquam nos magis necessarios habere Patronos, quam in hora mortis & judicij, quia ibi agitur de æterna felicitate vel acquirenda, vel amittenda. 2. Probari potest, non esse fideliores amicos, quam animas è purgatorio liberatas, ut quæ agnoscant magnitudinem collati beneficij, nec destitutæ sint, donec etiam libertorem suum eò perducant. Hinc aliquando è somno aliquem excitârunt, monueruntque, ut citò confiteretur, qui post confessionem subita morte mortuus est. Sed & de alio scribit P. Stephanus Binellus in lib. de statu anim. cap. 1. Quod, cum in agone multum angustiaretur ob timorem judicij, subito aëris se aperuerit, & decem millia candidissimorum Equorum ad ipsum descenderint, dixerintque: *Bono animo esto, vi bone;* Nam ad te venimus, ut in hoc ultimo & periculoso certamine tibi assistamus, cumque illæ præ gaudio in lachrymas resolutus quereret, quando tam insperatam gratiam

habet promeritus? Responderunt illi, se esse animas ipsius
precibus & auxilio redemptas, atque adeò accepimus benefi-
cium nunc compensare velle. Itaque excitari possunt Au-
tores, ad ipsum etiam defunctum sibi amicum faciendum, ut
cum huo tempore consolatorem habere possint.

XII. Ex occasione thematis: *Quā mensurā mensi fueri-
mū, cādem remetietur vobis.* Luc. 6. Dici potest, solere nonnun-
quam ab aliquibus curiosam hanc quæstionem moveri ;
quodam tandem sit hospitium in universo orbe, in quod
maxima Pars Viatorum ad tempus divertī solet? Et post va-
rias responsones & divinationes tandem optima censetur re-
solutio, quæ dicit, illud esse purgatorium; Etsi enim major
pars hominum, ut plerique Auctores censem, in infernum de-
vindatur, hic tamen non ad tempus tantum habitant, atque
adeò carcer potius perpetuus dici meretur; At in purgatorio
plerique ex Electis ad tempus divertunt, ut purgentur; Quem-
admodum tum ex Severitate justitiae divinæ; tum ex variis
Historiis constat. Cùm ergo, ut sèpius ostensum est, Pur-
gatorium ob multitudinem & Gravitatem pñnarum acerbissi-
mum sit, merito, quivis prudens, & salutis suæ amans naturè
sibi de tali remedio prospicit, quod efficacissimum sit, ad se à
tali pena liberandum; tale autem medium ab Ascetis repu-
nient misericordia defunctis praestita; Cùm enim ex parte
Christus: Quod uni ex minimis suis praestatur, sibi praestitum
censeat; Ex altera verò parte promiserit, quod, quā
mensurā mensi fuerimus, cādem nobis remetiendum sit, me-
rito, qui animas sèpius, & in his etiam Christum ex purgato-
rio liberavit, sperare poterit, similem se charitatis meuloram
olim accepturum, & aut omnino à purgatorio liberatum iri,
aut certè non diu ibi mansurum id quod varijs Historiis con-
firmari potest. Horretur proin Exhortator Auditores, ut
præsentem occasionem defuncto succurrendi tanto promptius
attipiant, quanto magis ille propter varios titulos (quos
commemorare potest & laudare.) Sed præcipue propter vir-
tuem suam, tale Charitatis officium est promeritus.

XIII. Ex occasione Thematis: *Date & dabitur: men-
suram bonam, confertam, coagitatam, & super effluentē dabunt
me suum vestrum.* Luc. 6. Dici potest, multa quidem esse me-
ria, quibus infinita DEI in homines liberalitas provocari
possit;

posit; Sed nullum periende ad hunc finem utile, efficacius
esse ac misericordiam. Cum enim DEUS ex una parte finis-
lator honoris sui, propriumque illi sit misereri, & patrem
nunquam patietur, ut ab homine in liberalitate vincatur, sed
potius, ut divitiarum suarum & liberalitatis infinitam abus-
dantiam ostendat, centuplum pro simplici beneficio com-
pensat. Hinc nil adeo S. Scriptura, quam misericordiam
commendat. Hinc Mich. c. 6. dicitur: *Indicabo tibi, in ho-
mo, quid sit bonum (prae reliquis intellige) & quid Dominus
(specialiter) requirat a te, utique facere iudicium & miseri-
cordiam.* Hinc Christus misericordiam Patris celestis du-
cet, & nullam aliam virtutem specialem imitandam pro-
ponit, dicens Luc. 6. *Estate misericordes, sicut Pater vester mi-
sericors est.* Quod si autem haec de quavis misericordia rebus
dicuntur, principaliter tamen locum habent in misericordia
defunctis praestita, ut ex tribus conditionibus intelligitur
quibus plerumque magnitudo & praestantia misericordiae
stimatur; nimis primò ex *qualitate personæ*, cui datur;
quod enim haec miserior est & dignior, & quod minus se juvat
potest, tantò major est Eleemosyna; atqui constat, nullam mi-
seriam cum tormentis purgantium animarum compari
posse. Constat item nullum eis competere remedium ad
liberandas: Constat, esse justissimas, Deoque gratissimas,
que ita dignas tali favore. 2. *Ex qualitate Eleemosyna, in
rei, que datur;* quod enim haec abundantior est, & ad miseri-
cordiam tollendam aptior, tantò praestantior est misericordia;
atqui auxilium defunctis praestitum amplissimum est, uppon-
quod omnia misericordiae corporalis opera eminentior lo-
gè modo comprehendit, qui enim v.g. *Sacrificium missæ vel
Communionem pro iis offert, pascit eas SS. Christi corpo-
rat S. Sanguine, & nectare cœlesti;* facit cooperiri nadu-
reste Gloriarum; non tantum visitat ægrotos seu afflitos, sed
etiam efficaciter a malis liberat: redimit Captivas ex Se-
verissimo carcere: facit Peregrinos recipi in cœlestem Pe-
triam: Et effectum, qui per Sepulturam potissimum inten-
tur, scilicet auxilium Spirituale abundantiter communican-
tibus. 3. *Ex qualitate affectus, cum quo datur;* *Quis autem ma-
jor affectus esse potest, quam illius, qui se ipsum fructu sati-
ationis ad propria debita solvenda necessariò spoliat, ut cum
alio*

mimabus transscribat non sine periculo, easdem pœnas ex effectu solutionis incurandi? An non hic verè dicitur, in absentia charitatem neminem habere, quām qui dat animam pro amico suo? facilis inde erit digressio ad opem pro defuncto petendam.

XIV. Ex occasione Thematis. *Noli timere; plures nim nobiscum sunt, quām contra nos.* 4. Reg. cap. 6. Dicunt potest solere Reges & Principes semper secum corporis Custodes (Leibqnarde) habere; ideo autem cuivis hominī tantum in imagi procurandum esse, quantē pluribus ab hostibus non temporalem duntaxat, sed æternam mortem inferre molientibus oppugnatur; nullos autem meliores Custodes esse, quām animas, quia hæc præ aliis volunt & possunt juvare; volunt, quia beneficij accepti magnitudo eas urget. Posunt, quia commitante misericordia quodvis auxilium à DEO facilem impetrant. Hinc Eccl. 20. c. *Conclude Elemosynam in suu pauperis, & hac prote exorabit, ab omni malo.* Si ergo Ludovicus Rex Galliæ propria manu Elemosynam pauperibus distribuit, dicens: hos esse optimos Custodes corporis, & Regni sui; Quid ni idem potiori jure erga animas defunctorum fiat? Afferatur subinde unum vel alterum exemplum, quo ostendatur, quām fideliter succurrant, & ab hostibus defendant, v. g. Eusebij Dux Siciliæ, quem contra ostrogium 40000. redemptæ animæ in specie candidi Exercitus defenderunt; aut Militis, quem in Cæmeterio pro ipsis orate solitum, mortui è sepulchrals prodeuentes contra inimicos sunt tutati, uti in Spec. Exempl. videre est. Applicatio, erit facilis ad defunctum. Præcipue si ostendatur, ipsum in via adhuc valde sollicitè quævis mala à suis Domesticis aliquis addictis propulsâsse.

XV. Ex occasione Thematis. *Date nobis de oleo vestro* Matth. 25. Dicunt potest animas defunctas aliqua ex parte posse comparari Virginibus fatuis, quæ non de sufficienti oleo sibi providerant; hinc exclusas ad tempus à cælestibus nupris non sine maximo suo dolore: Quia tamen paratus est adhuc sponsus eas admittere, ubi lampades sufficienter instructas habuerint, ideo ad nos eas modo clamare: *Date nobis de oleo vestro.* Quandoquidem ergo nil nobis decederit, si oleum misericordiæ porrigamus; sed illæ certò gratiam &

occa-

occasionem comparandi novi olei nobis impetratura sum, liberales esse nos oportet in oleo hoc offerendo; ad quod si ciendum exhortandi erunt Auditores illam Tobiae c. 4. sententiam usurpando: *Quantum potueris, esto misericors; Eumosyna enim à morte, & ab omni peccato liberat; & non patitur ire animam in tenebras.*

XVI. Ex occasione Thématis: *Est autem Ierosolyma probatica piscina* Jo. 5. ostendatur talem piscinam esse purgatorium, in qua jaceat multitudo magna latuentium, afflorum, claudorum, & corum exspectantium aquæ motum; id est lachrymarum, quas viventes pro mortuis effundunt, effutum, sed hominem pro dolor, illas non habere, qui eas in has aquas demittat. Excitandi proin AA. ut ipi Angelii vice fungantur & has aquas in corde suo moveant, similemque iam defunctum in has aquas demittant, ut suo tempore, & ipsi similem vicissitudinem exspectare possint.

XVII. Ex occasione Thematis. *Collocavit DEVS annum Paradisum voluptatis Cherubin, & flammrum gladium atque versatilem ad custodiendam viam ligni vita.* Gen. 3. Dicit potest per hunc gladium flammrum, ut S. Bruno in Pl. 118. interpretatur, meritò intelligi purgatorium, utpote per quod perinde arceantur Animæ à Paradiso cœlesti, ac per flammrum illum gladium; versatilem verò dici, quia cum celeritate per eum fideles transibunt, & mediantibus viventium subfragiis citò liberabuntur. Exhortandi proinde Auditores, ut dicant cum Davide 2. Reg. c. 24. *vertatur obsecro manus tua contra me, offerantque holocausta & pacifica, ut propitiatur DEUS, & plaga à defuncto avertatur.*

XVIII. Ex occasione Thématis: *Petrus versabatur in carcere, oratio autem fiebat sine intermissione, ab Ecclesia ad DEVUM pro eo.* Act. cap. 12. n. 5. dici potest idem contingere animabus purgantibus, ut quæ & ipsæ jussu supremi Regis includantur in carcere, & dentur quatuor quaternionibus militum id est, Diabolis custodiendi, & per portam ferream, id est, gravissimas pœnas & Justitiam divinam cohibeantur, quod minus liberè in cælum evolare possint! Quia tamen ab Ecclesia pro illis sine intermissione oratur, ideo mitti à DEO Angelum, qui dicat: *Surge velociter, circumda tibi vestimentum tuum, id est, Gloriæ divinæ, ducatque illas ad conspi-*

dam DEI per portam ferream ultrò apertam. Itaque cum
nunca possit, ne etiam defunctus in istum carcerem conje-
ctus sit. Excitandi Auditores, ut sine Intermissione pro illo
cent, ut sic & ipse per Angelum è carcere educatur.

XIX. Ex occasione Thematis. Fer prandium quod
habes in Babilonem Danieli, qui est in lacu leonum. Daniel. 14.
Dici potest purgatorium verè dici posse locum leonum, eò
quod animæ ibi sedeant inter cruciatus, & gravissima fame,
la desiderio Beatitudinis vexentur, ac proinde Angelos suos
Custodes apprehendere nos in vertice, excitando nos ad mi-
sericordiam & suadendo, ut bona opera, quæ pro nobis ipsis
paraveramus, ipsis transcribamus & portemus. Quam pro-
inde celeriter ac prompta mente descendere ad ipsas cum An-
gelis debeamus, & dicere: Serve DEI, tolle prandium (vel au-
lum) quod tibi misit DEVS. Et respondebunt illæ haud
dubio: Recordatus es mei DEVS, & non dereliquisti diligentes
tu. Applicatio ad defunctum non erit difficilis.

X X. Ex occasione Thematis. Tunc Nabuchodonosor
pletus est furore & præcepit, ut succenderetur ignis septuplum,
quæm succendi consueverat Dan. 7. Dici potest, Regis nomine
merito DEU M iratum intelligi; Fornacis autem nomine
Purgatorium, quod, ut S. Bonav. Ser. 3. de mortuis ait, septu-
plum, id est, universaliter acriùs urit, quam aliquis ignis, vel
aliqua pena præsenti vitæ; Per tres pueros autem DEVUM
benedicentes rectè intelligi animas, ut quæ nil aliud in for-
nace illa faciunt, nisi DEUM benedicere; Quare nil aliud
superesse i quæm ut nunc aliquis veniat similis Filio DEI (id
est misericors, sicut Pater in cælis) & suo auxilio exutias
fiamnam ignis de fornace, & faciat medium fornacis, quasi
ventum roris flantem; Ad quod proinde officium assumen-
dum erunt Auditores Excitandi.

FONS IV.

Ex Mediis.

Ex hoc fonte plurimi etiam conceptus desumi possunt,
et tot scilicet, quot media suppetunt ad animas liberandas,
et que vel ideo etiam aptior ad Exhortationes habendas, quia
medium per aptam aliquam similitudinem proponi & deduci
potest.